

กฎกระทรวง การดำเนินการเพื่อบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๑๑๕ วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจผู้ซึ่ง ดำรงตำแหน่งหรือระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หมวด ๑ ตำแหน่งหรือระดับของเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่และอำนาจ

ข้อ ๓ ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งหรือระดับดังต่อไปนี้ มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง

- (๑) เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
- (๒) พนักงานฝ่ายปกครองผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้
 - (ก) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
 - (ข) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
 - (ค) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
 - (ง) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
 - (จ) อธิบดีกรมการปกครอง
 - (ฉ) รองอธิบดีกรมการปกครอง
 - (ช) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

- (ซ) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย กรมการปกครอง
- (ฌ) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย ผู้อำนวยการส่วนเจ้าพนักงาน ปกครองและนิติกรในสังกัดสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (ญ) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการส่วน และเจ้าพนักงานปกครองในสังกัดสำนักอำนวยการ กองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
 - (ฏ) ผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (ฏ) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
 - (ฐ) ปลัดจังหวัด
 - (ฑ) จ่าจังหวัด
 - (ฒ) ป้องกันจังหวัด
 - (ณ) เจ้าพนักงานปกครองและนิติกรสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัด
 - (ด) นายอำเภอ
 - (ต) ปลัดอำเภอ
- (๓) ตำรวจผู้เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปและได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์ อักษรจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานให้มี หน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับภารกิจด้านยาเสพติด

หมวด ๒ การตรวจหรือค้นผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าเสพยาเสพติด และการยึดยาเสพติดจากผู้ครอบครอง

ข้อ ๔ การตรวจหรือค้นผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้เจ้าพนักงานถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
 - (๒) กรณีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
- (๑) เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง และรายงาน ผลการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

- (๒) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง และรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการ ป.ป.ส. ประกาศกำหนด
- ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบผู้ซึ่งมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิด ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพและสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาตามมาตรา ๑๑๔ มีสิ่งของ ต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดไว้ในความครอบครอง ให้เจ้าพนักงานยึดยาเสพติดนั้นและรีบนำส่งพนักงาน สอบสวนเพื่อการเก็บรักษาและการทำลายตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตรวจรับ การตรวจพิสูจน์ การเก็บรักษา การทำลาย การนำไปใช้ประโยชน์ และการรายงาน ยาเสพติด

181120 ന

การตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในปัสสาวะ

ข้อ ๗ การตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในปัสสาวะ ให้เจ้าพนักงานถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือ กลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่
 - (๒) กรณีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้
- ข้อ ๘ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบสารเสพติด ในปัสสาวะ ให้เจ้าพนักงานถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
- (๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับตัวผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบ หรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็น แล้วแต่กรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบ หรือ เก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยและเก็บไว้ในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ภาวะเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
- (๒) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วย ความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน
- (๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกพร้อมฝาปิด ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่าหกสิบมิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษกาว เพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย
 - ข้อ ๙ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกัน มิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะเกิดการเจือจาง เติมสารเพื่อปลอมปน หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง ปัสสาวะ
- (๒) บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ นามสกุล และหมายเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ
- (๓) มอบอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบเพื่อนำไปใส่ปัสสาวะของตน ให้ได้จำนวนประมาณสามสิบมิลลิลิตร

ให้ส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานพยาบาลยาเสพติดหรือศูนย์คัดกรองหรือสถานตรวจพิสูจน์ แล้วแต่กรณี ภายในสองชั่วโมงนับแต่มีการเก็บปัสสาวะโดยไม่ต้องแช่เย็นตัวอย่างปัสสาวะ แต่หาก ไม่สามารถดำเนินการได้ ให้แช่เย็นตัวอย่างปัสสาวะที่อุณหภูมิสองถึงแปดองศาเซลเซียส

ข้อ ๑๐ วิธีการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในเบื้องต้น ให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือ ชุดน้ำยาตรวจสอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชุดน้ำยาตรวจหรือทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบของหน่วยงานนั้น
- (๒) ชุดตรวจหรือเครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการ ตรวจสอบของชุดตรวจหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในเบื้องต้นตามข้อ ๑๐ แล้วให้ผลบวก หากผู้รับการตรวจหรือทดสอบสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องดำเนินการส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือ มหาวิทยาลัยของรัฐ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในเบื้องต้นตามข้อ ๑๐ แล้วให้ผลบวก ถ้าบุคคลนั้นมีพฤติการณ์ต้องห้ามหรือไม่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานจดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบ ยืนยันผลตามข้อ ๑๓ แล้วพบว่าเป็นผู้มีสารเสพติดในร่างกาย

ในการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้ว ปรากฏว่าให้ผลบวก ตามคู่มือวิธีการตรวจสอบตามเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๑๐ ให้ปิดเป็นความลับและ ให้เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานซึ่งทำการตรวจหรือ ทดสอบสารเสพติดนำขวดปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นปิดให้สนิท พร้อมทั้งผนึกปากขวด ด้วยแถบกาว โดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ และเมื่อดำเนินการดังกล่าว เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานตรวจพิสูจน์ตามระเบียบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตรวจรับ การตรวจพิสูจน์ การเก็บรักษา การทำลาย การนำไปใช้ประโยชน์ และการรายงานยาเสพติด เพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ ๑๓ เมื่อสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาล หรือมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้รับขวดปัสสาวะ ตามข้อ ๑๒ และได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้มี สารเสพติดอยู่ในร่างกาย ดังต่อไปนี้

- (๑) กลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamines) และกลุ่มเอ็กซ์ตาซี (Ecstasy Group Substances) เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือเมตาบอไลต์ของสารในกลุ่มดังกล่าวอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่หนึ่งไมโครกรัม ต่อมิลลิลิตรขึ้นไป
- (๒) กลุ่มโอปิเอต (Opiates) ได้แก่ เฮโรอีน มอร์ฟิน และฝิ่น เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือ เมตาบอไลต์ของสารในกลุ่มดังกล่าวอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่สามร้อยนาโนกรัมต่อมิลลิลิตรขึ้นไป
- (๓) กลุ่มกัญชา (Cannabis) เมื่อตรวจพบว่ามีสารออกฤทธิ์หรือกัญชา (Cannabinoids) หรือเมตาบอไลต์ของกัญชาอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ห้าสิบนาโนกรัมต่อมิลลิลิตรขึ้นไป
- (๔) กลุ่มโคคาอีน (Cocaine) เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือเมตาบอไลต์ของโคคาอีนอยู่ในปัสสาวะ ตั้งแต่สามร้อยนาโนกรัมต่อมิลลิลิตรขึ้นไป
- (๕) คีตามีน (Ketamine) เมื่อตรวจพบว่ามีสารและเมตาบอไลต์ของคีตามีนรวมกันอยู่ในปัสสาวะ ตั้งแต่ capitalize หนึ่งไมโครกรัมต่อมิลลิลิตรขึ้นไป

หมวด ๔

การสอบถามและตรวจสอบข้อมูล พฤติการณ์ ความสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา และการให้อยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานพบผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ ถ้าผู้นั้นยกเหตุว่าตนได้เสพยาเสพติดหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพและสมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดก่อนที่เจ้าพนักงานจะตรวจพบ ให้เจ้าพนักงานพิจารณาให้ผู้นั้นเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติดตามมาตรา ๑๑๓ เว้นแต่ เจ้าพนักงานมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นจะไม่เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในร่างกายและในกรณีที่ผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้นพบว่า บุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติด ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานพบผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ โดยมีผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้นพบว่า บุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติด เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งตัวผู้นั้นไปยัง สถานพยาบาลยาเสพติดหรือศูนย์คัดกรอง เจ้าพนักงานจะให้บุคคลนั้นอยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราวได้

แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกาย เพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอบถามและตรวจสอบ เพื่อทราบชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ประวัติ รายได้ และพฤติการณ์อื่น ของบุคคลตามวรรคหนึ่งว่าเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิด ที่มีโทษจำคุก อยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษา มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่น หรือสังคม มีพฤติกรรมอันตรายที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่น หรือสังคม ที่เกิดจากโรคทางจิตและ ประสาท หรืออาการที่เกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดที่ใช้ หรือพฤติการณ์อื่นใดในลักษณะเดียวกันหรือไม่
 - (๒) สอบถามความสมัครใจและให้ลงนามสมัครใจหรือไม่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา
- (๓) ส่งตัวผู้นั้น ตัวอย่างปัสสาวะ บันทึกผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้น และ บันทึกการตรวจสอบพฤติการณ์และสอบถามความสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาไปยังสถานพยาบาล ยาเสพติดหรือศูนย์คัดกรอง

กรณีบุคคลตามวรรคหนึ่งมีพฤติการณ์ต้องห้ามตาม (๑) หรือไม่ลงนามสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาตาม (๒) ให้เจ้าพนักงานบันทึกพฤติการณ์แห่งการดำเนินการตรวจหรือค้นผู้มีพฤติการณ์ อันควรสงสัยว่าเสพยาเสพติด การยึดยาเสพติดจากผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ การตรวจ หรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดในปัสสาวะ การสอบถามและตรวจสอบข้อมูล พฤติการณ์ ความสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา และการให้อยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราวของผู้มี พฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ แล้วแต่กรณี ส่งไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นพยานหลักฐานดำเนินคดีกับบุคคลนั้นในความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๖๒ หรือมาตรา ๑๖๓ หรือกระทำความผิดฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด เพื่อเสพตามมาตรา ๑๖๔ แล้วแต่กรณี

การบันทึกผลการตรวจหรือทดสอบสารเสพติดเบื้องต้นและบันทึกการตรวจสอบพฤติการณ์และ สอบถามความสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการ ป.ป.ส. กำหนด

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของเจ้าพนักงาน

ข้อ ๑๖ การผูกมัดร่างกายบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราวตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะขัดขวางหรือหลบหนีหรือพยายามหลบหนี ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจใช้วิธีการดังกล่าวเท่าที่เหมาะสมและจำเป็นแก่พฤติการณ์เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือเพื่อความปลอดภัยของเจ้าพนักงานและบุคคลอื่น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำในสถานที่ราชการหรือสถานที่อื่นใดซึ่งเจ้าพนักงาน เห็นสมควร โดยสถานที่ดังกล่าวต้องไม่ปะปนกับผู้ต้องหาหรือมีบุคคลอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานที่นั้น อันมีลักษณะเป็นการประจานผู้อยู่ในความดูแลเป็นการชั่วคราว โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และสภาวะ ของผู้นั้นด้วย และห้ามใช้สถานที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เรือนจำ
- (๒) ทัณฑสถาน
- (๓) สถานกักขัง
- (๔) สถานกักกัน
- (๕) ห้องควบคุมผู้ต้องหา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ สมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลกฎหมาย ยาเสพติด บัญญัติให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีหน้าที่และอำนาจดำเนินการ กับบุคคลผู้มีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดเพื่อเสพ เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับการกำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตำแหน่งใดหรือระดับใด จะมีหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้